

Всичко, что ся лъци, не е злато! Има много ябълкы извънъ гладкы и червены, а извътрѣ шюп-ливы!

Захванахъ и между насъ да ся мѣркатъ тукъ тамъ хора, които кога стане дума за вѣрж, хулять и наричатъ всичко това калугерскы измыслии, и турятъ природж-тж надъ всичко найотгорѣ. Кога видимъ нѣкое хубаво изображение, на пр. Рафаилено, думамы ли това изображение е направила кычица-та, (кысть), безъ да притуримъ на Рафаела? И така живописецъ Рафаель, а не кычица-та сама безъ него, е майсторж-тж на онова изображение. Въ тоя примѣръ както кычица-та стои камъ Рафаела, така сжщо и природа-та съ свои-ты чюдосии стои камъ създателя на природж-тж, на цѣлый свѣтъ. Това разбира разумж-тж, който въ дѣтинство-то е пробуденъ както приличя, а разумъ, който като душевно око не е развитъ въ дѣтинство-то, остая както и тѣлесно-то око зиравъ, кривоглядъ. „Отъ чловѣкж, който не вѣрва ни Бога, ни душж, мене е страхъ като отъ дивъ звѣрь,“ казва единъ мѣдрецъ.

2. Какъ да ся развива воля-та.

Ржчица-та на дѣте-то не остая за всегда повита и стягнжта въ пелены-ты; на дѣте-то ся дава въ ржчицж едно друго за да си играе, да пила, да хваща, да прѣмѣта за да му наягкнжтъ ржчицы-ты и прѣсти-тѣ. Дѣте-то ся приучи да бара съ ржцѣ-тѣ си и ся приготви за работж. Колко е потрѣбно това готвенне, то ся познава у много хора по лѣвж-тж имъ ржкж, която имъ остая като вдръвена, та не иде за никаквж работж; а то става отъ това, че съ неж